

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sucu Denisu Putiću u pravnoj stvari tužiteljice Danijele Tomaš, OIB: 90167971499, iz Matulja, Šmogorska 19, zastupane po punomoćniku Vladi Vladiki, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Knezović i partneri, iz Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon zaključene glavne rasprave 15.srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika Nikoline Hećimović, odvjetničke vježbenice iz Rijeke te objave 26.kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su ništetne ugovorne odredbe iz Ugovora o kreditu broj 306-119/2008, sklopljenog dana 19.03.2008. godine između tužitelja kao Korisnika kredita, te tuženika kao Banke, i to:

Članak 2. „Iznos, namjena i korištenje kredita“ u dijelu koji glasi: „Banka odobrava Korisniku kredita potrošački kredit u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od 12.980,00 CHF (dvanaesttisućadevetstoosamdeset švicarskih franaka)“

Članak 4. „Otplata kredita“, u dijelu koji glasi: „Kredit se otplaćuje u 84 (osamdesetčetiri) mjesečnih anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti 192,75 CHF (stodevedesetdva švicarska franka i 75/100). obračunatih po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe Adria Bank d.d. na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja ako se plaćanje vrši prije roka dospijeca“.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 2.446,84 EUR-a, sa zateznom kamatom:

- na iznos od 5,96 EUR od 01.11.2008 do naplate
- na iznos od 7,72 EUR od 01.01.2009 do naplate
- na iznos od 8,95 EUR od 01.02.2009 do naplate
- na iznos od 9,51 EUR od 01.03.2009 do naplate
- na iznos od 7,98 EUR od 01.04.2009 do naplate
- na iznos od 8,39 EUR od 01.05.2009 do naplate

-na iznos od 6,00 EUR od 01.06.2009 do naplate
-na iznos od 4,25 EUR od 01.07.2009 do naplate
-na iznos od 4,71 EUR od 01.08.2009 do naplate
-na iznos od 5,64 EUR od 01.09.2009 do naplate
-na iznos od 5,56 EUR od 01.10.2009 do naplate
-na iznos od 4,62 EUR od 01.11.2009 do naplate
-na iznos od 6,38 EUR od 01.12.2009 do naplate
-na iznos od 7,79 EUR od 01.01.2010 do naplate
-na iznos od 9,79 EUR od 01.02.2010 do naplate
-na iznos od 9,33 EUR od 01.03.2010 do naplate
-na iznos od 12,05 EUR od 01.04.2010 do naplate
-na iznos od 11,53 EUR od 01.05.2010 do naplate
-na iznos od 12,53 EUR od 01.06.2010 do naplate
-na iznos od 21,23 EUR od 01.07.2010 do naplate
-na iznos od 19,44 EUR od 01.08.2010 do naplate
-na iznos od 24,91 EUR od 01.09.2010 do naplate
-na iznos od 23,02 EUR od 01.10.2010 do naplate
-na iznos od 19,98 EUR od 01.11.2010 do naplate
-na iznos od 26,39 EUR od 01.12.2010 do naplate
-na iznos od 34,55 EUR od 01.01.2011 do naplate
-na iznos od 28,77 EUR od 01.02.2011 do naplate
-na iznos od 30,99 EUR od 01.03.2011 do naplate
-na iznos od 28,41 EUR od 01.04.2011 do naplate
-na iznos od 28,88 EUR od 01.05.2011 do naplate
-na iznos od 39,80 EUR od 01.06.2011 do naplate
-na iznos od 40,86 EUR od 01.07.2011 do naplate
-na iznos od 49,98 EUR od 01.08.2011 do naplate
-na iznos od 45,30 EUR od 01.09.2011 do naplate
-na iznos od 40,17 EUR od 01.10.2011 do naplate
-na iznos od 39,62 EUR od 01.11.2011 do naplate
-na iznos od 39,22 EUR od 01.12.2011 do naplate
-na iznos od 41,67 EUR od 01.01.2012 do naplate
-na iznos od 43,80 EUR od 01.02.2012 do naplate
-na iznos od 44,09 EUR od 01.03.2012 do naplate
-na iznos od 42,61 EUR od 01.04.2012 do naplate
-na iznos od 43,61 EUR od 01.05.2012 do naplate
-na iznos od 44,29 EUR od 01.06.2012 do naplate
-na iznos od 43,14 EUR od 01.07.2012 do naplate
-na iznos od 43,45 EUR od 01.08.2012 do naplate
-na iznos od 42,59 EUR od 01.09.2012 do naplate
-na iznos od 40,75 EUR od 01.10.2012 do naplate
-na iznos od 42,73 EUR od 01.11.2012 do naplate
-na iznos od 43,68 EUR od 01.12.2012 do naplate
-na iznos od 42,99 EUR od 01.01.2013 do naplate
-na iznos od 39,26 EUR od 01.02.2013 do naplate
-na iznos od 42,43 EUR od 01.03.2013 do naplate
-na iznos od 42,71 EUR od 01.04.2013 do naplate
-na iznos od 41,46 EUR od 01.05.2013 do naplate
-na iznos od 37,60 EUR od 01.06.2013 do naplate
-na iznos od 37,50 EUR od 01.07.2013 do naplate

- na iznos od 38,45 EUR od 01.08.2013 do naplate
- na iznos od 39,97 EUR od 01.09.2013 do naplate
- na iznos od 42,08 EUR od 01.10.2013 do naplate
- na iznos od 40,99 EUR od 01.11.2013 do naplate
- na iznos od 41,76 EUR od 01.12.2013 do naplate
- na iznos od 42,64 EUR od 01.01.2014 do naplate
- na iznos od 43,18 EUR od 01.02.2014 do naplate
- na iznos od 44,33 EUR od 01.03.2014 do naplate
- na iznos od 43,95 EUR od 01.04.2014 do naplate
- na iznos od 42,68 EUR od 01.05.2014 do naplate
- na iznos od 42,27 EUR od 01.06.2014 do naplate
- na iznos od 42,46 EUR od 01.07.2014 do naplate
- na iznos od 43,90 EUR od 01.08.2014 do naplate
- na iznos od 45,11 EUR od 01.09.2014 do naplate
- na iznos od 44,86 EUR od 01.10.2014 do naplate
- na iznos od 45,91 EUR od 01.11.2014 do naplate
- na iznos od 46,63 EUR od 01.12.2014 do naplate
- na iznos od 46,21 EUR od 01.01.2015 do naplate
- na iznos od 46,32 EUR od 01.02.2015 do naplate
- na iznos od 46,32 EUR od 01.03.2015 do naplate
- na iznos od 46,25 EUR od 04.04.2015 do naplate

od dana 01. studenog 2008. godine do dana 31. srpnja 2015. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena; od dana 01. kolovoza 2015. godine do dana 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena; od dana 01. siječnja 2023. godine do dana 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena; od dana 01. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve to u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.000,00 EUR sa zateznom kamatom od 26.kolovoza 2026. do isplate u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 19.ožujka 2008. s pravnim prednikom tuženika sklopila ugovor o kreditu na iznos od 12.980,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju kreditora za CHF tečajne liste tuženika važećem na dan korištenja kredita. Ugovorena je otplata kredita kroz 84 mjeseca. Za vrijeme otplate kredita tuženik da je mijenjao srednji tečaj za CHF. Plaćanjem otplatnih rata jednostrano

izmijenjenih od strane tuženika zbog promjene deviznog tečaja CHF u razdoblju otplate kredita, tužiteljica je isplatila tuženiku iznos od 2.446,84 EUR-a više nego što je to bilo ugovoreno i predviđeno inicijalnim otplatnim planom. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4.srpnja 2013. utvrđeno je da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača-korisnika kredita, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditu koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora u svezi zaključenja predmetnih ugovora, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obavezama ugovornih strana. Istom presudom utvrđeno je također da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima u kreditu koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način što je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koje utječu na odluke tuženika o sklapanju pravnog posla, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obavezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa na štetu potrošača. Dakle, navodi tužiteljica, da je pravomoćnom presudom po kolektivnoj tužbi radi zaštite prava potrošača utvrđeno da su ništetne odredbe u ugovorima o kreditu kojima je ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa, stopa koju kreditor tijekom otplate kredita mijenja jednostranim odlukama, a o kojim promjenama stopa ugovorne stranke nisu pregovarale, te isto tako, da su ništetne odredbe o valutnoj klauzuli kojima je CHF ugovoren kao valuta uz koju se veže visina glavnice kredita i visina anuiteta, radi primjene kojih ugovornih odredbi su korisnici kredita zbog promjene deviznog tečaja i kamatnih stopa plaćali povećane iznose anuiteta kredita. Vrhovni sud Republike Hrvatske je presudom br. Rev-249/14 od 09.04.2015.god., odlučujući o izvanrednoj reviziji, potvrdio pravomoćnu gore citiranu odluku u dijelu koji se odnosi na ništetnost kamatne stope. Nadalje je presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: PŽ-6632/17, od 14.4.2018., u točki I. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1401/12 od 4.7.2013. o ništetnosti valutne klauzule. U slučaju ništetnosti, sukladno odredbi članka 323. Zakona o obveznim odnosima, svaka je ugovorna strana dužna drugoj vratiti sve što je temeljem takvog ugovora stekla i stoga je tuženik dužan vratiti tužiteljici sve što je temeljem ništetnih odredaba stekao. Tužiteljica potražuje i zakonsku zateznu kamatu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je netočno da je nezakonito stavljanje u opticaj iznosa kredita u valuti CHF. Također je netočno da je takva ugovorna odredba nepoštena jer je tuženik putem svojih djelatnika koji su bili u izravnom kontaktu s tužiteljem, istoga upoznao s rizikom od eventualnog rasta tečaja. Tužba se temelji na presudi Visokog trgovačkog suda broj PŽ-7129/13 i odluci Vrhovnog suda Revt-249/14, a utvrđenja Vrhovnog suda u presudama povodom kolektivne tužbe za zaštitu potrošača obvezuju niže sudove u parnicama za naknadu štete dok se ovom tužbom traži vraćanje stečenog bez osnove i stoga se ne mogu primijeniti ova utvrđenja u ovome postupku. Tuženik nadalje navodi da Zakon o obveznim odnosima izričito dopušta valutnu klauzulu u člancima 22. i 26, kao i promjenjivu kamatnu stopu. Ugovor je i solemniziran od strane javnog bilježnika i stoga je neoboriva pretpostavka da je

tužiteljica znala što potpisuje i sve ugovorne odredbe je prihvatio. Na kraju, tuženik ističe i prigovor zastare te prigovor radi prijeboja koji u tijeku postupka ne precizira s točnim iznosom. Predlaže tužiteljicu u cijelosti odbiti s tužbenim zahtjevom uz naknadu parničnih troškova tuženiku.

3. Tijekom postupka proveden je dokaz uvidom u ugovor o kreditu zaključen između tužiteljice i pravnog prednika tuženika od 19.ožujka 2008., potvrdu AC Rijeka od 27.veljače 2008, plan otplate, saslušanjem tužiteljice i vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Tomislavu Prpiću.

4. Nesporna je činjenica da su tužiteljica, kao korisnica kredita i pravni prednik tuženika, kao davatelj kredita sklopili 19.ožujka 2008. ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila za osobne potrebe tužiteljice, kojim se tuženik obvezao staviti tužiteljici na raspolaganje iznos od 12.980,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja, dok se tužiteljica obvezala isti iznos vratiti s pripadajućim kamatama u vrijeme i na način utvrđen ugovorom u 84 jednaka mjesečna anuiteta, plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dopsijeća, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita. Nije sporno da se radilo o tipskom ugovoru, kakav je tuženik u to vrijeme sklapao s većim brojem korisnika kredita.

5. Kredit u iznosu od 12.980,00 CHF kao i kamatu otplaćuje u 84 jednaka mjesečna anuiteta plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF na dan dopsijeća. Nesporna je činjenica da je tužiteljica u cijelosti ispunila svoje obveze iz navedenog ugovora o kreditu 03.travnja 2015.

6. Temeljem odredbe čl. 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje ZOO) pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se te temeljem čl. 327. ZOO-a, na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozvati svaka zainteresirana stranka, a tužiteljica ima pravni interes za vođenje ovog postupka, iako je kredit otplatila, jer istim uz utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi, traži vraćanje iznosa koje je preplatila temeljem ništetnih odredbi ugovora. Naime, ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od trenutka sklapanja ugovora, pri čemu ništetne odredbe ugovora niti ne postoje te otplatom kredita ništetne ugovorne odredbe nisu postale valjane, a kako je tužiteljica uz zahtjev za utvrđenje ništetnosti postavila i zahtjev za isplatu, zbog ništetnih odredbi ugovora, to ima pravni interes za vođenje ovog postupka.

7. Prigovor zastare u odnosu na valutnu klauzulu nije osnovan. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018., koje pravno stajalište prihvaća i ovaj sud, pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo je do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO-a, te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva potrošača počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, a to je 13. lipnja 2014.g., za zahtjev na ime razlike preplaćenih iznosa kamate, odnosno od 14.06.2018.g, za zahtjev zbog ništetne odredbe o valutnoj klauzuli. Kako je predmetna tužba podnesena 11. lipnja 2023., a tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača podnesena je 4. travnja 2012., došlo je do prekida zastare. Presuda je pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske potvrđena u dijelu koji se odnosi na ništetne i nepoštene odredbe o valutnoj klauzuli 14.lipnja 2018.g., pa kako se ima

primijeniti čl. 225. ZOO-a koji propisuje da tražbine zastarijevaju za pet godina, to je predmetna tužba podnesena unutar zastarnog roka u odnosu na isplatu, zbog ništetnosti valutne klauzule. U ovoj pravnoj stvari tužiteljica je podnijela tužbu 11.lipnja 2023., dakle unutar 5 godina od roka zastare koji ističe 13.lipnja 2023.

8. U odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF vođen je sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, koji je 4. srpnja 2013. donio presudu poslovni broj P-1401/2012, kojom je, između ostalog, utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03.) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

9. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 9. travnja 2015. donio presudu poslovni broj Revt-249/14-2 kojom je odbijena, između ostalog, i revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1401/2012, od 4. srpnja 2013. godine, u pogledu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva. Nakon što je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske 14. lipnja 2018. donio presudu poslovni broj PŽ-6632/17 kojom je odbijena, između ostalog, i žalba ovdje tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula), Vrhovni sud Republike Hrvatske je 03. rujna 2019. donio presudu poslovni broj Rev-2221/2018-11 kojom je, između ostalog, odbijena i revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013.g., u pogledu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja predmetnih ugovora tuženik

kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženi postupio protivno odredbama, tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN broj 96/03) u razdoblju od 1. studenog 2004. godine do 6. kolovoza 2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine do 31. prosinca 2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 97/07, 12/15, 75/09, 79/09, 89/09, 33/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10. Pravomoćnom presudom u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odlučeno je da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. (u kojem razdoblju je sklopljen i Ugovor koji je predmet ove pravne stvari), povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužitelja) sklapajući ugovore o kreditima, u kojim je koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom i drugim internim aktima tuženika, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, te je u razdoblju od 1. travnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužiteljicu) sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta, uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

11. Sukladno članku 502.c ZPP-a i članku 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14,110/15,14/19) ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da su ništetne odredbe tuženika o promjenjivoj stopi redovne kamate i odredbe o valutnoj klauzuli.

12. Sukladno članku 323. ZOO-a tuženik je dužan vratiti tužiteljici sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnom. Dakle, tužiteljica ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to kao razliku između iznosa kojeg je tužiteljica platila na temelju obračuna promjene valute po srednjem tečaju tuženika na dan dospijeca i iznosa obračunatog prema početnom tečaju CHF. Naime, nije sporno da je tuženik sklopio s tužiteljicom standardni ugovor o kreditu koji je kao takav opisan u presudi povodom tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača, u kojem ugovoru je sadržana odredba o ugovornoj kamati i kamatnoj stopi koja je bila određena kao promjenjiva, a čije promjene se vrše sukladno odluci banke, te odredba o valutnoj klauzuli. Prema mišljenju ovog suda pobijane odredbe iz toč. 2. i 4. Ugovora o kreditu sklopljenog između stranaka 19.ožujka 2008. su ništetne, jer je u njima ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a tuženik tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnog ugovora o kreditu evidentno nije tužiteljicu u cijelosti

informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke vezano uz valutnu klauzulu, jer se radi o standardnom tipskom ugovoru, bez dodatnog pregovaranja.

13. Ugovorna odredba kojom se glavnica veže za valutu švicarski franak je prosječnom potrošaču nerazumljiva, nepoštena, pa prema tome ništetna, jer je banka prije i u vrijeme zaključivanja ugovora propustila informirati tužitelja kao korisnika kredita i potrošača o važnim činjenicama: o općem riziku vezanom uz svaku valutnu klauzulu, o činjenici da je rizik intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli vezanoj za švicarski franak neusporedivo veći u odnosu na isti takav rizik u valutnoj klauzuli vezanoj uz euro (jer se tečajna politika Hrvatske narodne banke temelji na održavanju stabilnog nominalnog tečaja kune prema euru, dok tečaj svih ostalih valuta u odnosu na kune nije pod kontrolom HNB-a), o tome da je rast tečaja švicarskog franka u kontekstu skorog uvođenja EURO zone gotovo potpuno izvjestan, te o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope.

14. Značaj neravnoteže zbog valutne klauzule u švicarskim francima je tim veći što prosječni potrošač ne zna za rizik tečaja švicarskog franka, nego misli da je svaka strana sklapanjem ugovora prihvatila samo opći valutni rizik, te je još veći zbog toga što se i ugovorna kamata naplaćuje u kunama prema tečaju švicarskog franka, a k tome je i promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke. Priroda i specifičnosti valute švicarski franak poznata je bankama, ali ne i prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, a kako ga banke kao profesionalci o tome ni na koji način nisu informirale, potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima. Neravnoteža u pravima i obvezama koja postoji ugovaranjem predmetne odredbe nedvojbeno je na štetu potrošača i značajna je. Načelo savjesnosti i poštenja (čl. 4. ZOO) općenito znači da su sudionici obveznih odnosa, dakle osobe koje se već nalaze u određenom pravnom odnosu koji se zasniva na odnosu povjerenja, dužne međusobno postupati obzirno, uvažavati interese obiju strana, prilikom zasnivanja obveznog odnosa biti otvoreni i iskreni i spremni na potpuno i valjano ostvarenje preuzetih obveza, vodeći računa o smislu i svrsi obveznog odnosa, što znači da su se u određenim životnim situacijama dužni suzdržati čak i od primjene određene norme ako bi time izbjegli da primjenom te norme bude učinjena nepravda. To načelo znači da svatko treba postupati prema drugima onako kako očekuje da će u pravnom prometu prema njemu postupati drugi. Stoga je sud utvrdio da je ništetan dio predmetnog ugovora o kreditu koji se odnosi na valutnu klauzulu u CHF. Kako su odredbe Ugovora o kreditu kojom je ugovorena valutna klauzula ništetna, to tužiteljica ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to kao razliku između iznosa koje je platio na temelju obračuna promjene valute po srednjem tečaju HNB-a i izračuna iznosa obračunatog prema početnom tečaju CHF, budući da je tečaj CHF na dan sklapanja ugovora o kreditu bio jedini tečaj koji je tužiteljici bio poznat.

15. Temeljem čl.323. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka strana dužna je vratiti drugoj strani sve što je primila na temelju ništetnih odredbi ugovora, pa je stoga tuženik dužan tužiteljici vratiti novčane iznose koje je primio temeljem ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Radi utvrđivanja iznosa koji je tužiteljica preplatila zbog valutne klauzule, u odnosu na iznose da je kroz čitavo ugovoreno vrijeme tečaj CHF bio kao na dan puštanja kredita, provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Tomislavu

Prpiću iz čijeg nalaza i mišljenja je utvrđeno da je razlika obveza u razdoblju od dospijeca prve obveze, 30.travnja 2008. do dana otplate kredita 03.travnja 2015., a koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF, primijenjenog kod otplate (na dan plaćanja pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg u vrijeme isplate kredita iznosi ukupno 2.446,84 EUR.

16. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje financijskog vještaka, budući je isti izrađen po pravilima struke, temeljem vjerodostojne dokumentacije. Vještak je nalaz i mišljenje izradio prema zadatku koji mu je dao sud te je isti jasan, logičan i detaljno obrazložen, a stranke istome nisu prigovarale, osim što je tuženik istaknuo prigovor na zadaću koju je sud dao vještaku. Razlog davanja ovakve zadaće vještaku proizlazi iz obrazloženja ove presude te je stoga neosnovan ovaj prigovor tuženika.

17. Kako se imovina tuženika bez osnove povećala, to je tuženik dužan tužiteljici vratiti iznos od 2.446,84 EUR zajedno s kamatom, koja je u skladu s čl. 1115. ZOO-a, teče na svaki pojedini mjesečni preplaćeni iznos anuiteta od dana stjecanja (plaćanja pojedinog anuiteta), a kako je to navedeno u nalazu vještaka, u točki II izreke presude. Sud nije prihvatio prijedlog tuženika da se imaju uračunati i "potplaćeni iznosi" kada je kamatna stopa bila manja od ugovorene i tečaj CHF manji nego u vrijeme zaključenja ugovora jer tužiteljica kao stranka ugovora nije odgovoran za ništetnost odredbi, već je tužena kao kreditor povrijedila kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima korištenjem nepoštenih ugovornih odredbi, a tuženik nije u tom dijelu nije postavio određen zahtjev radi prijeboja.

18. Tuženik je nepošten stjecatelj od dana stjecanja svakog preplaćenog iznosa, budući je on navedene iznose stekao temeljem nepoštenih ugovornih odredbi, koje su utvrđene ništetnim. Odluka o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007. godine temelji se na čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1.1.2008.g. na odredbi čl. 29.st. 2. ZOO-a. Stoga je prihvaćen tužbeni zahtjev tužiteljice na utvrđenje ništetnosti valutne klauzule te isplate zbog ništetnosti valutne klauzule.

19. Tužiteljica je u cijelosti uspjela u sporu pa je temeljem odredbe čl. 154 st. 1 Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u točki III izreke. Primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika tužiteljici su priznati troškovi sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR, pristup odvjetnika na tri ročišta u iznosu od po 200,00 EUR i sastav dva podneska u iznosu od po 200,00 EUR kojima se tužiteljica očituje na odgovor na tužbu tuženika i nalaz i mišljenje vještaka financijske struke, što ukupno iznosi 1.200,00 EUR. Na ovaj iznos priznat je PDV-e 300,00 EUR, a tužiteljici je dosuđen i trošak vještačenja u iznosu od 500,00 EUR, tako da je ukupno dosuđen parnični trošak 2.000,00 EUR.

U Opatiji, 26.kolovoza 2026.

Sudac:
Denis Putić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv presude stranke mogu izjaviti žalbu nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana od dostave. Žalba se predaje putem ovog suda pisanim podneskom u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088c-1c88e**

Kontrolni broj: **097df-f0d0a-a27f6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.